

श्री गणेशाय नमः ॥ अठध्यान ॥
मितां डि सो भो कितं दिव्य मूर्ति
गङ्गा त्रिदण्डी शर-चा म हस्तः शंभु
स्महा काला शनिपु रारिर्जयत्यस्य
षां भुरनामकारि ॥ ॥ मेरु पृष्ठे
पासिनं संसार सो स्थितं भुजम् ॥
प्रणम्य सिरसा देवि पृच्छति स्म ज

गङ्गितम् ॥ श्रीपार्वती ॥ देवदे
वमहादेव नमो ननु गृहकारकम् ॥ अथ
मृत्युविनामाये यत्पया पूर्वमुचितम्
॥ तदेव त्वं महाबाहो लोकानुग्रकारक
कंम् ॥ तव मूर्तिप्रभेदस्वमहाकालस्य
सांख्यतम् ॥ शनिमृत्युं जयस्तोत्रं धृति
मेन्यत्र जन्मनः ॥ अकाशमृत्युं हरस्ते
मपमृत्युं निवारणम् ॥ शनिमंत्रं

प्रभेदाद्यैते गुह्यतस्तवं शुभम् ॥ प्रतिनाम
चतुर्थं तनमो तस्मिन् ननु नायुतम् ॥
श्रीशिवरोवाच ॥ भिक्षुप्रिये तमेतौ रिसर्व
लोकहिते रते ॥ गृह्यादुल्लस्यतरं दिव्यसर्व
लोकापकारकम् ॥ शनिमृत्युं जय
स्तोत्रं प्रवक्ष्यामि तवाधुना ॥ सर्वमंगलानां
गल्पसर्वशत्रुविमर्दकम् ॥ सर्वरोगप्र
समनंतसर्वादिनिवारणम् ॥ शरिरा

अकरनमायुवृद्धिकरं परं ॥ १॥ ॐ नमः
श्री महाकालशानीमृत्युंजयस्य
पिप्पलादकरषांजगतिहृदयानिर्देव
तांशविजंशानिश्चयेतिशक्तिः का
पुरुषायेतिकीटाकंजकात्ममुनि
वारणाथंजपेविनियोगः ॥ २॥ अपि
न्यासंकरं न्यासं देह न्यासं शमाचरेत्
महोग्रं मूर्ध्नि विन्यस्य मुखे वैवस्वरं न्यः

सेत् ॥ गले तु विन्यसेत्तदं वा प्लोमेसा
ग्रहं न्यसेत् ॥ हृदि न्यसेन्महाकालगुः
ह्येकशतं न्यसेत् ॥ ३॥ जान्योस्तु
चरं न्यपादयोश्च शनैश्चरम् ॥ एवं न्याः
शं विधिं कृत्वा पश्चात्कालात्पनशरी
॥ ४॥ न्यासं ध्यानं प्रवक्ष्यामि ततो ध्यात्वा
पथेनर ॥ कालांदिपुगनेदाश्च कालां
गन्यास्वरूपिन ॥ ५॥ कालात्मानं न्य

सेडां ते मृत्युं जय नमो मृत्युते ॥ मन्त्रं अ
राति सर्वा राति महात्मस्य रुपि रा ॥ १ ॥
भाव येत्युति पत्तंगे महाकात्यायने नम
॥ भाव येत्यु भवाशाब्दान्शिर्षे कात्याजि
ते नम ॥ २ ॥ नमस्तो नित्यसेवाय विः
न्यस्य दक्षिणे त्रके ॥ सौरयच नमस्तोः
लुगं राड्यो विन्यस्य रत्न ॥ ३ ॥
आवरां भावयेदृष्यो नमः कृष्णनि

भायच ॥ महोग्राय नमो भाद्रतथा अ
वरायो न्यस्य रत्न ॥ ४ ॥ नमो वैदुर्निरिश्वा
यचाश्चिरो विन्यस्य लुखे ॥ नमो नित्यम
पुषाय ग्रीवायां कार्तिक न्यस्य ॥ ५ ॥ मा
र्गशिर्षे न्यसेद्वा होमा हारीद्रये ते नम ॥
ऊर्ध्वलोक निवासाये पौषं तु हृदयं न्य
स्य रत्न ॥ ६ ॥ नमः कात्तप्रवो ध्यायेमाद्यं
वापुदरे न्यस्य रत्न ॥ मन्दगाये नमो मेढु

न्यसेवे फलुने तथा ॥ २२ ॥ ऊर्ध्वा न्यासे
श्रेत्रमासे नमश्चिदोदयाय च ॥ वैसा
ष्वि न्यसे ज्ञान्यो नमः सम्वर्तकाय च
॥ २३ ॥ गंधयोर्मा वये ज्ञे फे भै रवाय न
मसदा ॥ आषाढं पादयो श्रे वशनये च
नमसदा ॥ २४ ॥ कृष्ण पक्षे च कुराये न
मः आषाढमस्तके ॥ न्यसे दासिर्षपादा
ले शुक्ल पक्षे ग्रहाय च ॥ २५ ॥ न्यसे न्यूलो

पादयो अग्रहाये शनये नमः ॥ नमः स
र्वजिते श्रे वतो यं सर्वं गुल्लो न्ये सेत ॥ २६ ॥
न्यसे दुष्क दयो वि श्वं नमः शुक्लतराये
च ॥ विष्णुं नं भावये अं द्य दये शिषूत
माय च ॥ २७ ॥ जानुदये धनिषा च न्यसे
कृष्णरुचे नमः ॥ उरु दये वारु नक्ष न्यसेत
कात्मते नमः ॥ २८ ॥ पूर्वभाद्रं न्यसे न्ने
दुजता शूत धराय च ॥ पृष्ठे उत्तराश्वि

चकरात्तायेनमः सदा ॥२८॥ रेवतिचन्य
सेनाभौनामोमन्दचरायच ॥गर्भदेसे
न्यसेवासुनमः श्यामतारायच ॥२९॥ नमो
भोगिसुजेनित्यं यमस्तनवयेन्यसे ॥
हृदिन्यसेकुर्त्तिकाचनमस्तैत्तप्रियाय
च ॥३०॥ रोहिणिभावयेदुस्तेनमस्तैत्त
ऊधारिणे ॥ नृगं न्यसेवामहस्तेविदस्ते
स्त्वसितायते ॥३१॥ दक्षोदेभावयेदो

दंनमोवैवाराधारिणे ॥ पुनर्वसुमूर्ध
वामेनमोवैवापधारिणे ॥३२॥ तिष्य
न्यसेदभवाहोनमस्तैहरनंन्यवे ॥ सार्प
न्यसेवामयाकु उग्रभावायतेनम ॥३३॥
मद्याविभावयेत्कराठेनमस्तैभस्मधा
रिणे ॥ मुखेन्यसेदुगर्क्षचनमः कूरग्र
हायच ॥३४॥ भावयेदक्षनासायामर्य
प्राणप्रयोगिणे ॥ भावयेदामनाशायो

हस्तक्षया निनेनम ॥२५॥ त्वाष्टु न्यसेद
क्षक र्त्तु कृशाय न प्रिया यच ॥ त्यागिन्यस्य
याम क र्त्तु न मो वं स मया यतेः ॥२६॥ विता
षा दक्षे न्यत्रे तु न म स्ते ज्ञान द हूये ॥ मैत्रं
न्यसे दामनेत्रे न मो व्यो लोच ना यच ॥
॥२७॥ शा कं न्यस्ये अशिरसि नमः सम्यक्त
काय च ॥ विष्णुं न भावये च्छा र्षे सध्वो
का ला यते नम ॥२८॥ प्रिति योग भू वो

सध्वो महान द न मो लुते ॥ नेत्रयो
संध्या वाप्युष्य द्योगं भिक्षा यते नम ॥२९॥
लो भा ग्यं भावये त्रा सि शध्वो फ ना शाना
यच ॥ शो भनं भावये त् क र्त्तु सं ध्वो पु र्णा
मने नम ॥३०॥ नम कृत्वा या ति गरु ह
उ सं ध्वो वि भावय त् ॥ न मो निर्मा स दे
हा ये तु क र्मा रा सि रो धरे ॥३१॥ धृ ति न्यस्य

दक्षवाङ्मृष्टेष्टायासुतायचः॥ तन्मुले
सध्वोऽश्रुतं च न्यस्पदुर्ग्रायते नमः॥६२॥
तत्क्षुपरे न्येष्टेष्टं एतन्निष्पानन्दायते नमः॥
वृद्धितन्मणिवध्वेचकात्तज्ञायते नमो न्य
सेत॥६३॥ अतंतदंगुलिमुलेस्फुष्टोक्त
ज्ञायते नमः॥ व्याघातं भावयद्यमवाङ्म
ष्टेष्टसायच॥६४॥ हर्षसांतं न्युत्तसंश्रु
तसंतापिते नमः॥ तत्क्षुपरे वसेदुत्त

सानन्दायते नमोऽस्तुते॥६५॥ अतितंम
णिवध्वेच न्यसेत्कात्ताग्नये न च॥ व्य
तिपातं कराग्रे न्यसेत्कात्ताकृते नमः॥
६६॥ वरियासंक्षपाध्वेष्टुसंश्रुत्कात्ता
वते नमः॥ परिचं भावयेद्यमं पाध्वेष्टु
श्रुते नमोऽग्रे॥६७॥ न्यसेदक्षोरुसंश्रु
तशिवाये कात्ताक्षिणे॥ तज्ज्ञा न्यो

भाव ॥ तस्यैव महादेहाय ते नमः ॥ ४८ ॥ साधो
न्यसे प्रतदुत्पे संश्रौ चोराय ते नमः ॥ न्यसे
तदंगुला संश्रौ शुभं रौद्राय ते नमः ॥ ४९ ॥
न्यसे दामोरुसंश्रौ च शुक्लकालविदे नमः
॥ पुल्लयोगचलंजुनौ न्यसे तस्य योगिने
नमः ॥ ५० ॥ ऐन्दुतर्गुत्पसंश्रौ च योगाः
विहाय ते नमः ॥ न्यसे तदंगुली संश्रौ
नमो भाषायवे ॥ ५१ ॥ चर्मणि वच

करां भावयेद्यतने नमः ॥ बालवंभाव
यद्वक्त्रे संहारकनमो लुते ॥ ५२ ॥ तैनि
लं भावयेन्मांसे आमांसद्विवायेते ॥
कौलवभावयेदस्थि नमस्तै सर्वभक्षि
तौ ॥ ५३ ॥ गरं न्यसे दशायाचसर्षगासा
य ते नमः ॥ न्यसे दशजमआयांसर्ष
तं कनमो लुते ॥ ५४ ॥ विवर्ये विभाव
ये विष्टि नमो मन्दगुते जसेः ॥ ईड

मिन्नपितृवसुवारिने रोषे मां पंच च ।
॥ पद्य ॥ उक्तृर्ताश्च दक्ष पादनखेषु भाव
ये नमः ॥ स्वर्गसाये च स्वस्थायै च रा
ये च रूपिणे ॥ पद्य ॥ पुरुकृतसतमख
विश्वे व्योविधुस्तथा ॥ उक्तृर्ताश्च या
मपादनखेषु भावये नमः ॥ पद्य ॥ सत
प्रताय सत्पायपितृसत्पायेते नमः ॥

जिस्वरं नमस्ते सुयोगेश्वरं नमोस्तुते
॥ पद्य ॥ वद्वि न कच रं चैव वरुनाथम
यो निकातः ॥ मूक्तृर्ताश्च दक्ष हस्तान
खेषु भावये नमः ॥ पद्य ॥ लगे दयाय
दि दायि मार्गिणे दक्ष हृष्टयेः ॥ वक्राये
चातिक्रुं राय नमस्ते वामहृष्टये ॥ पद्य ॥
वामहस्तानखेषु वरुणेशाय नमोस्तु
ते ॥ भिरि साहिर्ष्य पूषा ॥ जदाश्वा

अ भावयेत् ॥ **६५** ॥ राशिभोके राशिगा
य रासि भ्रमनकारिने ॥ रासि नाथा य
रासि ना फलदात्रे नमोस्तुते ॥ **६६** ॥ य
माग्नि चन्द्रदितिक विष्ठातृश्च विभा
वयेत् ॥ कुर्द्धदक्षहस्तनषे च तकाता
यते नमः ॥ **६७** ॥ तुलोश्च स्या य सो स्या य
न ककुं भाग हाय च ॥ समिरत्य पुजिवा

श्रविष्णुतिग्मपुतिन्यसेत् ॥ **६८** ॥ कुर्द्ध
वामहस्तनरे स्वव्यग्रद्विचारिणे ॥ तु
ष्टाय च वरिष्टाय नमो राहुसथाय च ॥
६९ ॥ भोमवारे न्यसेत् स्वात्रे म नो वृत्त रुः
पिणे ॥ मेठे न्यसेत् सोम्यवारे नमो जिवत्स
रूपिणे ॥ **७०** ॥ वषने गुरुवारं च नमो मेत्रे
स्वरूपीणे ॥ भृगुवारं मलवारं नमः पुनः
ये कारिणे ॥ **७१** ॥ पादयोः श निवारं च नि

मोसायनभोस्तुते॥ नमस्तेष्टाटिकाये शेष
जमस्तेस्तूक्ष्मरूपीणे॥ ६८॥ कालरूपिन
मस्तेस्तु सर्वपापप्रणाशिने॥ त्रिपुरस्य वः
धार्थाय शंभुजाताय ते नमः॥ ६९॥ नमः
कालशरिराय कालरूपाय ते नमः॥ कालो
रुतो नमस्तुभ्यं कालानन्दाय ते नमः॥
॥ गुरुवरं राउदं राउमानाय त्वनाउनज्ञाय वै
नमः॥ कालदेवाय कालाय कालकाला

यते नमः॥ ७०॥ निमेषादिमहाकल्पका
लरूपं त्वमैरवं॥ मृत्युं जयमहाकालं नमः
॥ ७१॥ त्वामिदमैश्वरं॥ ७२॥ गुरुकालं मृत्युं
रं संपन्नं निवारणं॥ मृत्युं॥ ७३॥
दुर्निरीक्ष्ये स्फुरो मेभिषाणं दिव्यलोच
नम्॥ मृत्युं॥ ७४॥ दातारं सर्वभयानां भ
क्तानां भयं करं मृत्युं॥ मृत्युं॥ ७५॥ कारणं
सर्वदुःखानां नाशनाशं स्वरूपिनम्॥ मृत्युं॥

॥७६॥ कर्तारं सर्वदुःखनां दुष्कानां नयव
र्द्धन ॥७७॥ हर्तारं ग्रहजातानां फ
लानां सद्यकारिणाम् ॥७८॥
सर्वेषां भवभूतानां सुखदंशानां मययं ॥७९॥
॥८०॥ ग्रहानां शुभभूतच सर्वशुद्धिनि
रकम् ॥८१॥ कालस्य रसगसर्वे न का
लः कस्यद्विषयः ॥८२॥ अतस्त्व कालो दुःखपुन
नोदितशानैश्चरम् ॥८३॥ कालो देवजगत्स

र्वकालस्य प्रलीयते ॥ कालस्य पुनः कर्त
पुराणान्यवमुचिरे ॥८४॥ कालो भूपत्य
शंभु कालात्मा गुरुदेवता ॥ चण्डीकोटः दु
दाकिं न्याकात्रश्चण्डीकोटश्च ॥८५॥ विद्यु
दाकलितो नित्यं समाहृतो रसाधिकः ॥ च
ण्डीशः सुकसुकोः जिह्वाया ललितः ॥
पुनः ॥८६॥ अतजस्वामिसि शोभिरिथराः
त्मा विद्युदायुतः ॥ न मातो मनुरित्येष शानि
उष्टि करः शिवे ॥८७॥ आद्यते प्रोत्तरशत

मनुमेनजपनर ॥ यपठे ६ सुपा दधि ॥
वा संजुज्य भतित ॥ ६६ ॥ तस्य मृत्पो भयं
नैव शतवर्षा वधि प्रियेः ॥ जो रासर्वे दि
नस्यंति दद्रु विस्फोटक पूकाः ॥ ६७ ॥ दि
वा सौरिं स्मरे डां नौ मा हा का ल ज पे त
रे ॥ जन्मर्क्ष च यदा सौरिर्ज पे दे त स ह
सुकं मृ ॥ ६८ ॥ वे ध रो वा म वे ध्ये वाः
ज पे द र्क्ष सु ह सु कं ॥ दि ति ये दा म द स्ये

मरो दे त नौ या चा पू ये पि वा ॥ ६९ ॥ त त
डा सौ म वे था व न्य ठे त्रा व ही ना प पि ॥
च तु र्थे द श मे वा पि स प्र मे न व पं च मे
॥ ७० ॥ मो च रे ज न्म त ले वा द श स्वं त द
शा सु चं ॥ गु रु ता धं व चं ना तो प ठे दा वृ त्ति
स र य पा ॥ ७१ ॥ श त मे क न य पा ठ श त य
ज न क दा च नः ॥ आ प द स त स्य न स्य ति पा
पा नि व ज प्र वृ जेः ॥ ७२ ॥ म हा का ला ला य

पिठे ह्यथ वा जलसंनिधौ ॥ पुन्यक्षत्रेश्च
थ मूले तैलकुसाग्रतो ग्रहे ॥ १०॥ निय
मे नैक भन्ते ननु ह्यचर्येणो मोनिनां ॥
ओ तव्य पठितकं साधकां सुखा वह
॥ ११॥ परत्वं च यने पुरापसोत्रं नृपु
जयाभिधं ॥ कालक्रमेण कथितं न्या
संक्रमसमन्वितं ॥ १२॥ प्रातःकाले शुचि
र्हृत्वा पूजायां येनाशा मुखे ॥ पठनानैव

उषे न्यो व्यापु सर्पादितो नवम् ॥ १३॥
नाग्नितो न जलाद्यैर्देशे देशां तरेथ
वा ॥ नाकाले सरनंषां नापमृत्युं नय
नवेत् ॥ १४॥ आयुर्वर्षशतं सागुं नवति
चिरजीवितं ॥ नातपरतरं लोत्रं शानि
नुष्टि करं महत् ॥ १५॥ शांतिदक्षिणं
पुत्तं दं लोत्रं मेतन्मयो दीतं ॥ तस्मात्स
र्वप्रये तेन यदि देवात्मनो हितं ॥ १६॥

पुरियां तोमहा मुनि ॥ मार्कंडेय ईतिख्यातः
सहस्रिष्टौर्महायशा ॥ तदृष्ट्वा सः समु
त्थाय पुरिषं पद्मसुपुजित ॥ किमर्थं म्लाने
वदनः सततं मानिषेदया ॥ १ ॥ पुथिपिर
उवाच ॥ संकटं मे न हृत्प्राप्नुमेतादृज्वदनं
ततः ॥ सतन्निवारणोपायं किं विदुर्बुद्धि
मुने ममा ॥ २ ॥ मार्कंडे उवाच ॥ ३ ॥
आनन्दकानने देविसंकटानाम

विश्रुता ॥ विरेचरोतरे भागे पूर्वचन्द्रे स
रस्य च ॥ ४ ॥ इत्युक्त्वा मातृकं तस्याः स
र्वसिद्धिकरं नृणां मा ॥ संकटप्रथमं नाम
द्वितीयं विजया तथा ॥ ५ ॥ तृतीयं काम
दाप्रोक्तं चतुर्थं दुःखहारणी ॥ शर्वा
णी च यमं नाम षष्ठं कात्यायनी तथा ॥
७ ॥ सप्तमं भीमनयना सर्वरोगहरा
मम् ॥ नामाष्टकं मिदं पुण्यत्रिसंख्यं श्र

द्विमास्थितः **॥१॥** यत्तु तेषां यदापि नरोत्तु
येते संकटात् **॥** इत्युक्त्वा तु नरेश्वरः
षिर्वा राणां सोययो **॥२॥** इति तस्य वचः
श्रुत्वा नारदो हर्षनिर्भरः **॥** ततः संपुज्यतो दे
वि विरेश्चरसमास्थिताम् **॥३॥** भुजैः सुद
शभिः पुक्तां लोचनत्रयभूषिताम् **॥** मा
लाकमण्डलपुतां पद्मशय्यागदायुताम्
॥४॥ विशूलं दमरुधरांः खड्गचर्मविभू
षिताम् **॥** वरदाभयहस्तांतां पुण्यविधि

नन्दन **॥५॥** वारत्रयंगृहीत्वा तु ततो विष्णु
पुरं गम्यो **॥** एतत्स्तोत्रं पठनं पुत्रपौत्रविष
वर्धनं **॥६॥** संकषु नाशनं चैव त्रि
पुल्लोकेषु विश्रुतं **॥** गोपनीयं प्रयत्नमस
दं ध्यापुस्तु गिरुत **॥७॥** इति श्रीपद्मपुरा
णे संकटानामाष्टकं सप्त **॥**